

til gode, men man skal lade de nulevende Medlemmer nyde godt af, hvad de selv have været med til at skaffe til Veje.

Saa vil jeg, idet jeg ikke længe skal opholde det høje Ting, endnu kun gøre een Bemærkning, som jeg har gjort før, og som jeg ikke vil undlade at gøre saa ofte, der foreligger Lovforslag om Statsanstaltens Opgørelsesmaade, saaledes som der her foreligger, og det er den, at jeg ikke kan forsone mig med, at Statsanstalten, naar Værdien af Forsikringer, som ophøre derved, at Medlemmer udtræde, skal opgøres, beregner sig Driftstillæg for hele den resterende Del af Forsikringstiden. Jeg har en Gang ført en Sag om dette Spørgsmaal i Højesteret. En paa dette Omraade overordentlig sagkyndig Mand havde nemlig den Opfattelse af vedkommende Paragraf i Loven af 1870, at den ikke gav Statsanstalten Ret til at beregne sig et saadant Tillæg. Det lykkedes mig ikke at faa Sagen igennem. Den Slags Spørgsmaal ere altid meget vanskelige at faa frem ad Rettens Vej. En af Hovedgrundene til, at det ikke lykkedes mig, var den, at man siden 1870, da man fik Loven, var gaaet frem paa den nys nævnte Maade, og naar man havde gjort det i 30 Aar, mente man ikke, at det var værd at forandre det. Men for klart at vise, hvad det egentlig betyder, skal jeg fortælle det høje Ting følgende. Naar man beregner Præmierne ved en Livsforsikringsanstalt og har faaet det ud, man kalder Nettopræmien, det vil sige det, som altid skal betales for at holde Anstalten paa den jævnt sikre Side med Hensyn til Dødelighed, Rentefod osv., føjer man forskellige Tillæg dertil, og deriblandt et, som man kalder Driftstillæget, hvilket er 5 pCt. af Nettopræmien. Disse 5 pCt. blive altsaa indbetalte som Driftstillæg til den almindelige Præmie. Der er enkelte Tilfælde, hvor man gaar frem paa anden Maade, men det behøver jeg ikke at opholde mig ved. Naar nu en Mand, som er forsikret i Anstalten, efter 5 Aars Forløb udtræder, bliver det gjort op, hvad han skal have af det, han har betalt for meget, det vil sige af Forskellen mellem Anstaltens Forpligtelser mod ham og hans Forpligtelser mod Anstalten. Disse to Forpligtelser blive kapitaliserede, og den ene drages fra den anden, hvorefter han faar udbetalt, hvad han har betalt for meget — hvad der ikke er store Summer, naar Forsikringen kun har været i faa Aar. Da er det, Anstalten siger: Vi forlange af dig, at du skal betale 5 pCt. af Præmien

for hele Resten af den Tid, Forsikringen var bestemt til at løbe, det vil sige, vi kapitalisere de 5 pCt. under Hensyn til hvor mange Aar der i det hele skulde betales Præmie, altsaa hyppig for Livstid, og det saaledes udfundne Beløb trække vi fra det Beløb, vi udbetale dig. Det forekommer mig at være den største Urimelighed. Det vil i Virkeligheden sige, at man betaler Statsanstalten et Beløb for en Ydelse, som den ikke præsterer. Den har jo ikke andet med Driften at gøre end at ophæve Forsikringen. Man siger saa, og jeg ved jo godt, at der er mange Ting at sige, at der i det første Aar Forsikringen løber, altid er særlig store Udgifter. Det er altsammen meget godt, men den faar Anstalten jo meget godt betalt paa mange forskellige Maader, som jeg ikke behøver at komme ind paa. Jeg vil bl. a. erindre om, at foruden de 11 Mill. Kr., som Statskassen tager af Statsanstaltens Overskud, har Statsanstalten en Fond, som ingen rører ved, og som ingen tænker paa at røre ved, og som man ikke regner med, naar man siger, at Statskassen ganske rolig uden at udsætte Statsanstalten for nogen Fare kan tage de 11 Mill. Det er en Fond, som den højtærede Minister angav til omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og den er vist endda en Del større, nemlig 3,700,000 Kr. eller saadan noget. Denne Fond, som netop for en væsentlig Del er opstaaet ved Hjælp af de før omtalte Driftstillæg, er en Driftsfond, der danner en særlig Formue, som ikke hører med til den fornødne Formue, Reservefonden, Bonusfonden osv., men staar ganske selvstændig, og ud af hvilken der kan udredes alt, hvad Statsanstaltens Administration koster, og som endda kan forøges med omtrent sin egen Rente aarlig, altsaa 100,000 Kr. eller saadan noget. Og desuagtet — uagtet Statsanstalten sidder inde med en saadan stadig voksende Fond, som er i Stand til paa passende og forsvarlig Maade at lønne Statsanstaltens Funktionærer — vil man alligevel blive ved med at kræve de omtalte 5 pCt. ved Folks Udtræden af Anstalten. Det forekommer mig at være en Ubillighed, som jeg aldrig vil undlade at paatale, naar der er Lejlighed dertil. Det skulde glæde mig, hvis et eventuelt Udvalg kunde ordne denne Sag paa en tilfredsstillende Maade.

Madsen-Mygdal: Det foreliggende Lovforslag handler om to Ting. Først dette: at Statsanstalten for Livsforsikring afgiver 11 Mill. til Statskassen, og for det